

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 5113239748
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5113239748.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkýň 1/ S.. E. L., bývajúcej v Ž., P. Č.. XXXX/XX, 2/ S.. E. B., bývajúcej v Ž., E. Č.. X, oboch zastúpených JUDr. Janou Ftorkovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Vojtecha Spanyola č. 8343/1A, proti žalovanému P. N. D., bývajúcemu v Ž. - T., P. Č.. XX/XX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17 C 319/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. júla 2017 sp. zn. 8 Co 92/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyne 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina rozsudkom z 29. októbra 2014 č. k. 17 C 319/2013-66 zaviazal žalovaného v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyniam každej po 5.204,24 € s 5,5 % úrokom z omeškania od 25. novembra 2013 do zaplatenia, ako i spoločne a nerozdielne im zaplatiť 1.626,34 € trov konania. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, žalovaný bez právneho dôvodu užíva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území T., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX ako parcela č. XXX/X - záhrady o výmere X XXX m² a parcela č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², ktorých spoluvlastníkmi sú žalobkyne 1/, 2/ každá v 1, na ktorých sa nachádza stavba súpisného čísla XX zapísaná na liste vlastníctva č. XXX a vedľajšie stavby (garáže a sklady), ktoré sú vo vlastníctve žalovaného. Žalovaný za užívanie pozemkov, ktorých vlastníčkami sú žalobkyne neplatí odplatu, preto súd s poukazom na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého výšku stanovil ako peňažnú odplatu za užívanie pozemkov, ktorú by žalobkyne ako prenajímateľky mohli dosiahnuť v mieste a čase od užívateľa titulom nájomného. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaného rozsudkom z 31. júla 2017 sp. zn. 8 Co 92/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyniam priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej

inštancie ako i s jeho právnym posúdením veci (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Na odvoláciu námietku žalovaného, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti, odvolací súd poukázal na obsah spisu, z ktorého vyplynulo, že žalovaný bol na pojednávanie konajúce sa 29. októbra 2014 riadne a včas predvolaný, keď predvolanie mu bolo doručené dňa 4. septembra 2014. Deň pred konaním pojednávania žalovaný doručil súdu ospravedlnenie a žiadosť o jeho odročenie z dôvodu neočakávanej služobnej cesty, ktorú skutočnosť však nijakým spôsobom nepreukázal (nepripojil cestovný príkaz či nariadenie služobnej cesty zamestnávateľom). Odvolací súd tiež uviedol, že v konaní bolo následne preukázané, že žalovaný žiadnu služobnú cestu daného dňa neabsolvoval, čo neskôr potvrdil aj samotný žalovaný s odôvodnením, že ho postihli náhle zdravotné problémy. Avšak ani túto skutočnosť žalovaný súdu nepreukázal, a to ani v rámci podaného odvolania či už predložením potvrdenia o práceneschopnosti alebo potvrdenia o lekárskom ošetrení. Z potvrdenia o lekárskom vyšetrení, ktoré žalovaný predložil odvolaciemu súdu až dodatočne, nie je možné zistiť deň vyšetrenia žalovaného u lekára a ani či zdravotný stav žalovaného mu neumožňuje zúčastniť sa pojednávania. Vzhľadom na uvedené a s prihliadnutím na § 119 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd uzavrel, že postup súdu prvej inštancie bol v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. Ďalšie odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa postupu a samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s tým, že dovolanie je prípustné podľa ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V dovolaní uviedol, že odvolací súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie tým, že nevykonal ním navrhnutý dôkaz, a to listinný dôkaz - znalecký posudok č. 14/2017 vypracovaný znalkyňou S.. L. Š., ktorý mal rozhodujúci význam pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia, ale vychádzal len zo znaleckého posudku vypracovaného S.. R. R. na žiadosť žalobkyní, rozpory medzi znaleckými posudkami neodstránil, pričom v rozsudku tento ním zvolený postup a vyhodnotenie vôbec neodôvodnil. Porušenie práva na spravodlivý proces videl aj v tom, že znalecký posudok vypracovaný S.. R. R., ktorý sa stal podkladom pre rozhodnutie súdov, mu nebol doručený, nemal možnosť sa s ním oboznámiť, ako i že súd prvej inštancie v spore rozhodol na pojednávaní 29. októbra 2014 v jeho neprítomnosti, a to napriek jeho ospravedlneniu a žiadosti o odročenie pojednávania. Ďalej namietal, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil ním vznesenú námietku premlčania, a to s odôvodnením, že námietku premlčania neuplatnil pred súdom prvej inštancie ani v odvolaní. Takýto právny názor odvolacieho súdu považoval za nesprávny, keďže námietku premlčania možno uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia sporu. Vychádzal odvolaciemu súdu, že nesprávne posúdil aj otázku jeho pasívnej vecnej legitímácie a trval na tom, že na úkor žalobkyní sa nikdy neobohatil. Dovolateľ z týchto dôvodov navrhol rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyne vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne, žalovaným uvedené dovolacie dôvody považovali za neopodstatnené. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že odvolací súd nezohľadnil pri rozhodovaní znalecký posudok vypracovaný S.. L. Š., poukázali na to, že závery posudku sú pre daný spor irelevantné, nakoľko sa nevzťahuje k obdobiu, za ktoré je uplatnený nárok v tomto spore. Žalobkyne žiadali dovolanie žalovaného zamietnuť a priznať im nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom

texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 54/2017, 3 Cdo 42/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 99/2017, ale tiež napríklad I. ÚS 392/2017).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1 Cdo 26/2017, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 42/2017, 5 Cdo 12/2017, 7 Cdo 163/2017, 8 Cdo 73/2017).

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

10. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t.j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykána v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

11. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 420 písm. f/ CSP.

12. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12.1. Najvyšší súd predovšetkým pripomína, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľom namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

12.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi

názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12.3. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných tak, že sa ním rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor). V zmysle § 420 písm. f/ CSP je relevantný nesprávny procesný postup znemožňujúci strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaci možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj primerane R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však samo rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 84/2017, 8 Cdo 180/2017).

12.4. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Otázku ústavnej súladnosti právneho záveru dovolacieho súdu založeného na takomto chápaní pojmu „procesný postup súdu“ posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) napríklad v konaniach sp. zn. I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018, v ktorých podané sťažnosti odmietol s odôvodnením, že nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní nemajúci oporu v zákone.

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 205/2017, 8 Cdo 73/2017, 3 Obdo 1/2017).

14. Pokiaľ ide o tú časť dovolacej argumentácie dovolateľa, ktorá sa týka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, dovolací súd pripomína, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (viď I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

14.1. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ (teda nie zmätočnosť) zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

14.2. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

14.3. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom

konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

14.4. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP. V súvislosti s dovolacou námietkou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti treba pripomenúť, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím vytvára ich organickú jednotu, v dôsledku čoho ich treba chápať ako celok. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, čoho sa týkali odvolacie námietky odvolateľa, čo navrhol odvolateľ, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd; odvolací súd zaujal aj závery k jeho právnemu posúdeniu, s ktorými sa stotožnil. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvolaciu argumentáciu odvolateľa. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

15. Žalovaný má za to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces došlo aj tým, že súd prvej inštancie rozhodol na pojednávaní 29. októbra 2014 bez jeho prítomnosti napriek tomu, že sa ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania.

15.1. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 pojednávanie bolo možné odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 119 ods. 1 O.s.p.). Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania (§ 119 ods. 3 O.s.p.). Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

15.2. V danom prípade súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 29. októbra 2014 v neprítomnosti žalovaného. Zo spisu vyplýva, že tomuto pojednávaniu predchádzalo pojednávanie dňa 10. septembra 2014, ktoré bolo odročené z dôvodu pracovnej neschopnosti žalovaného. Predvolanie na pojednávanie dňa 29. októbra 2014 bolo žalovanému riadne a včas doručené 4. septembra 2014. Žalovaný dňa 28. októbra 2014 (deň pred pojednávaním) doručil súdu ospravedlnenie so žiadosťou o odročenie pojednávania z dôvodu neočakávanej služobnej cesty do zahraničia. Z úradného záznamu (č.l. 39 spisu) vyplýva, že súd si u zamestnávateľa telefonicky overil žalovaným uvádzané skutočnosti, pričom jeho kolega uviedol, že žalovaný sa nachádza v práci. Žalovaný dodatočne zmenil dôvod svojej neúčasti na predmetnom pojednávaní, keď uviedol, že ho v noci na 29. októbra 2014 postihli vážne zdravotné ťažkosti. Ani túto skutočnosť však žalovaný nepreukázal, a až dodatočne predložil odvolaciemu súdu potvrdenie o lekárskom vyšetrení, z ktorého však nevyplýva ani deň vyšetrenia žalovaného u lekára a ani či zdravotný stav žalovaného mu neumožňoval zúčastniť sa pojednávania.

15.3. So zreteľom na vyššie uvedené je dovolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom (§ 101 ods. 1 a 2 O.s.p., § 119 ods. 1 až 3 O.s.p.), nakoľko žalovaný nepreukázal dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, keďže súdu ani dodatočne nepredložil lekárske potvrdenie, z ktorého by vyplývalo, že mu zdravotný stav neumožnil účasť na pojednávaní.

15.4. Dovolací súd preto konštatuje, že postupom, ktorý zodpovedal zákonu, nemohla byť žalovanému znemožnená realizácia jeho procesných práv v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

16. Dovolateľ v dovolaní ďalej tvrdil, že k vade podľa § 420 písm. f/ CSP došlo aj tým spôsobom, že mu nebol doručený znalecký posudok S.. R. R. a nemal možnosť sa s ním oboznámiť.

16.1. Dovolací súd pri úvahe, či predmetným postupom súdu (ne)došlo k procesnej vade konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP vzal na zreteľ materiálne hľadisko, to znamená reálny dopad namietaného postupu súdu na procesnú situáciu dovolateľa. Z obsahu spisu vyplýva, že uvedený znalecký posudok síce nebol dovolateľovi doručený, avšak súd prvej inštancie sa námietkami dovolateľa proti obsahu a záverom tohto posudku v odôvodnení svojho rozhodnutia vyporiadal, tieto vyhodnotil a nepovažoval ich za podstatné. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že konštantná judikatúra najvyššieho súdu už dávnejšie dospela k názoru, že „podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je

splnená v prípade, že sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohol podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 1992 sp. zn. 2 Cdo 29/1992 publikovaný ako judikát R 39/1993). Dovolateľovi bola táto procesná možnosť vytvorená, podal odvolanie proti rozsudku Okresného súd Žilina z 29. októbra 2014 č.k. 17 C 319/2013-66 a dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. júna 2015 sp. zn. 8 Co 86/2015, v ktorých toto pochybenie opakovane namietal a ku ktorému zaujal názor aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo 6. marca 2017 sp. zn. 3 Cdo 62/2016 v bode 14., na ktorý obsah dovolací súd poukazuje a s ktorým sa stotožňuje.

16.2. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd predmetnú dovoláciu námietku nepovažuje za dôvodnú.

17. Pokiaľ dovolateľ súdom vytýka niektoré nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, namieta nevykonanie navrhovaných dôkazov a nesprávnosť hodnotenia výsledkov dokazovania, je potrebné uviesť, že už predchádzajúca právna úprava nepovažovala za znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania (zakladajúce prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov ale ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov (R 42/1993 a 3 Cdo 268/2012, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Nová právna úprava - CSP - na podstate toho nič nezmenil (2 Cdo 159/2017, 3 Cdo 59/2017, 5 Cdo 47/2017, 7 Cdo 42/2017, 7 Cdo 60/2017). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu sú naďalej aktuálne už skôr zaujaté závery najvyššieho súdu, v zmysle ktorých postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky navrhované dôkazy, neznemožňuje procesnej strane realizáciu jej procesných oprávnení (viď primerane R 37/1993 a R 125/1999). Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nemožno považovať za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP; pokiaľ súd nenáležite vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (viď primerane 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

18. Dovolateľ v dovolaní uvádza aj výhrady k právnym záverom odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

18.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Najvyšší súd už dávnejšie dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď primerane R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

18.2. Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, zotrval aktuálny judikát R 24/2017.

19. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nevyplýva. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

20. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 vo výroku vo veci samej a pomerom hlasov 2 : 1 vo výroku o trovách dovolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.